

Lørdag 2. april 1967. Hørsak i Riksrett. Aftenpostens kvinnelige medarbeider serien "Norges vei inn i krigen", som begynte i sept. 1939, med dobbelte "påskesider"-dermed hadde avisen avsett 10 helsider med mange dramatiske bilder om ulykken, som både på side 1 og side 22 betegnes som "Lynkrigen mot Norge"! (på avisens forside presentertes denne overskrift under den amerikaniserte spalte kalt: DET SOM EGENTLIG SKJEDDE - i hvit på blå bunn! Redaksjonen burde da ha forstått at det hadde vært mere takfullt å holdt seg til den sorte farve!)

1. helsides introdukerende spalte har den rette dramatiske tone: der vises et fillete norsk flagg hvorunder forklares at det er restene av den norske flagg som vaket over Oscarsborgs festning 9.4.40 og så kommer tyskerhetsen 40 år etter = "TYSKERNE KLARTE IKKE Å SKYTE DET VEKK FRA STANGEN", som om de bevisst skulle ha forsøkt det?

I denne introduksjon - som vel især er ment som undervisning for ungdommen - heter det forøvrig først at "den tyske krigsmaskin rullet nådeløst frem i 1940" og at 9.4.40 var det Norges tur, da begynte Hitlers felttog i Norge kl. 4,15 morgen. Så får vi høre at tross briters hjelp fikk den tyske invasjonsskiften straks kontroll over norskekysten, dog fremheves at det tyske tidsskiftet sprakk idet forsinkelser oppstod pga. senkningen av "Blücher". Dermed beholdt norske myndigheter sin handlingsfrihet, forklares det så?

Så får vi høre at "bitterheten og sjokket har gitt debatten omkring krigsutbruddet for 40 år siden et opphøyet preg." (som bekjent opprettholdes ennå den falske legenden om at det ikke bare var Q, men også hans gamle garde som før 9.4.40 forberedte dette) Men Perit Nökleby synes at som nasjon så kunne vi kanskje nu koste på oss å se også på det som gikk bra; og så fremsetter hun følg. sensasjonelle påstand = "DER VAR DE SOM IKKE SVIKTET, der fantes også helttemot!" (av denne formulering må sluttas at det ikke kun kan være de ca. 46.000 landsvildømte NS-medl. hun tenker på men også mange andre som fremdeles regnes som gode nordmenn og hvori er inkludert ca. 200000 s.k. tyskerarbeidere, som i 1945 i takknemlighet over å ha fått beholde stemmerett mm. sørget for at ca. 60% av Stortinget da ble sosialistisk!!!)

Hun konstaterer så at Norge ikke kom med i den II. verdenskrig på den gale siden, hvormed menes at akselmaktens side var fiendens; det fikk mange frontkjemper erfare som ikke nøyet seg med å hjelpe Finland under vinterkrigen: De later dog til i 1980 å være utsatt for en viss omvurdering, således skrev f. eks. dr. C.W. S-J. 23.2.80 i Farmand i sin glimrende artikkel kalt "Kamper om folkeopinionen" under 5. avsnitt betitlet "Ungdommen": den er lett påvirkelig og vil prøve nytt dog mottagelig for dyktig planlagt påvirkning. "Tenk på frontkjemperne på østfronten, de ofret livet for noe de var blitt overbevist om av agenter som infiltrerte deres miljø?" (her erindres om fremførte bevis på at aktører under NS-oppgjøret kalte deres støtte til Finland som et angrep på vår største allierte Sovjet!) Som lege i fangeleier hvor de overlevende frontkjemper satt etter krigen fikk jeg en dyp respekt for deres realisme - i motsetning til de usle profitører." (tenk at han tør si det)

Historikeren skriver også bl.a.: "Det er ikke vanskelig å se nu etterpå at utenriksmin. Koht feilvurderte situasjonen før 9.4.40! Men det var han ikke alene om. Men hans svar i UD 9.4.40 på vegne av a-regjeringen var at "kampen fortsetter!" Og som inngående forklart i tidl. deler ble da også gamle NS-medl. pga. kollektive fordømmer pga. Q.s statskupp s.d. regnet som del av fienden og urett bekjempet med arrestordre via HOK av 14.4.40 selvom de lå ved fronten: de Stortings-repr. som nu skal avgjøre diskrim.lovens skjebne bør lese sidene 204-208 i rittm. H. Normanns bok "De 5 første dagene" så klarer de muligens å gjennomskue krigspropagandan dengang som Ap.s alibiforsøk.

Avisen gjengir sin extrautgave 9.4.40 som bl.a. inneholdt referat av en samtale NTB hadde med Koth like før han forlot Oslo den morgenen: derav fremgikk at han betvilte den tyske unnskyldning om at det var nødvendig å forekomme den av vestmaktene planlagte okkupasjonen av Norge. I det tyske ultimatum het det forøvrig at Norge burde ikke gjøre motstand mot tysk besettelse av enkelte strategisk viktige havner. Desuten fremførtes den påstand at det kun var tale om å overta beskyttelsen av norsk neutralitet - underforstått - som nordmenn selv ikke klarte å overholde! I NTB-medlingen tales om stillede forslag men selvsagt var det krav hverover ved ev. forhandling neppe kunne oppnås et moderat kompromis: der het da også at Norge burde godta mil.adm.

Lördag 5.4.80 var påskaften og TV benyttet anledningen til en times miniprogram fra Narvik under Erik Bye's ledelse: denne fant det passende fl. ganger når han talte om 1940 å bruke propagandafrasen "nazitroppene" men forøvrig var hans tyskerhets behersket, således forsvant den helt når han omtalte at på Narviks kirkegård ligger faldne fra krigens begge sider.

28.3.80 kom VI MENN med sitt påsknr. hvorav hele 9 sider inneholdt et svært illustrert intervju med fru Q. hvor også sjefsred. kom med sitt besyv: hans vurdering av hvem som har rett til Q.s millionformue omfatter forhold, som ikke kan ignoreres av en forsvars-advokat for NS-særgruppe, de 2%-NS-veterane

1. der forklarer red. f.eks. at 1937 var et vanskelig år for Q. som året før hadde gjort en så ynkelig figur ved Stortingsvalget - hvorefter "de mest selvstendige og bevisste medl. forlot NS-partiet!" Men hvad vet da denne red. om det? NS fikk i 1936 ca. 30.000 stemmer - og at alle disse medl. så forlot NS stemmer ikke! Det var enindre splittelse omkring adv. Hjort efter det valget fordi mange mente at Q. fryktet at den populære adv. aktet å overta ledelsen av partiet? Og Q. holdning overfor Hjort syntes å bekrefte det men ifølge mine kilder så var det kun hans fraksjon som med advokaten da forlot partiet.

2. Så forklarer VI MENN-redaktøren i forbindelse med malerikjøpet til Q. at: "det fantes folk i NS som hadde forståelse for hva som sømnet seg og ikke..." Red. a.a. syntes ikke å være klar over at han dermed bryter en viktig isfront parole om at intet godt må noengang sies om noen som var NS-medl. efter 8.4.4

3. Men for å skape motvikt garderer AA seg med både på forsiden og på side 12 a. bladet å gjengi følg. lapp datert 30.1.34 og undertegnet av Q. = Det er en hilsen til Hitler i anledning dagen fra NS 1. partidag. Hensikten dermed er antagelig å antyde at også NS før krigen var et nazistisk parti - som om det skulle være ensbetydende med ideologisk overenstemmelse. Alle som i 1977 gratulerte Kreml med 60 års jubileet betakker seg selvsagt for å klassifiseres som kommunister - noe nok heller ikke VM skulle tillate seg å gjøre.

4. Bladets intervju ved Bj.F. avsluttes med følg. linjer: "Men Q.s ideer er ikke borte, bak Maria Q. kan man ane skyggen fra fortiden. NS-folk beskyttet henne mot folk utenfra. Og idag har gamle NS-medl. høyst sansynlig efterlatenskaper fra familien Q. De nekter å begrave Q.s vanvittige ideer!" Men hvad er da dette for løse påstander mot "gamle NS-medl. -" denne fasen som til skod for de ca. 2% NS-veteraner, dvs. forkrigsinnmeldte NS-medl. som av forståelige grunner unnlot utmeldelse av NS i 1940! stadig brukes av pressen? Den tro at om den kun holder beskyldningene i kollektiv form så kan den ikke rammes av diskrim.loven. Men de pressefolk som leser mitt Motoppgjør vet at kollektivhetsen mot NS-medl. må stoppe og hvorfor. De bør huske at de politiske jusvisofre jeg forsvarer har barn og at disse ikke stilltiende akter å tolerere at deres foreldre med urette sjikaneres - hvilket var, er og blir følgen av fortsatt kollektiv hets. Denne diskriminering akter de nu å bringe inn for int. menneskerettsorg.

-magasinet 29.3.80 serverer følg. kjempeoverskrift over 2 sider: "Bugöynes fiskeværet tyskerne glemt å brenne": Så forklares for ungdommen især innledningsvis at dette var et av de ytterst få fiskevær som ikke ble brennt av tyskerne i 1944. I artikkelen presiseres dette nærmere: "Bugöynes var faktisk den eneste bebyggelse av betydning som ble stående igjen efter raseringen av Finnmark i 1944". Men så forklares dette på en måte som viser at det fantes en anstendig tyskerdrøppe dengangen = "Det lå 500 tyske soldater på kystbatteriet ute på Bugöya - og batterisjefen fikk som alle andre sjefer ordren om å utsette alle bygninger, en ordre han unnlot å etterkomme - her velger forfatteren formuleringen: en ordre som ble glemt - og belønningen (dvs. straffen) var en dødsstraff som ennå ikke var blitt eksekvert da krigen sluttet. Om ikke norsk presse ennå hadde vært så dominert av tyskerhat så ville den sikkert innsett at den naturlige overskrift i dette tilfellet ville ha vært TYSKEREN SOM REDDET FISKEVÆRET FRA ÖDELEGGELSE... Så kommer vi til Ukens nytt i radio og TV 28.3.-13.4.80 hvor helsiden 26 omtaler dengang da det var livsfarlig å lytte på radio: der henvises til publisering av 14.9.41 i pressen om at radioene tas og til forordning i okt. 1942 om at fremstilling og distribuering av hemmelige motstands-aviser rammes av dødsstraff. Det er indres om at det medførte at 1.000 n.borgere ble fengslet og at 200 - mere enn 200 - av dem mistet livet. Krohn minner også om at norske nazister deltok i menings-censuren, uten å navngi dem, men forat alle skal vite hvem han mener kaller han dem "innskrevne nazister" som fikk beholde radioene, dvs. NS-medl. og det er vel de han sikter til som potensielle angivere?

Som det stilles pårsk Okkupasjonstidene 2014 bilag var opptakten til 9.4.80 atter et tema som opptar norsk presse sterkt: da Dagbladets påskenr. som utkom som eneste Osloavis påskeaften 5.4. er av særlig interesse - samtidig som løssalget derav ble begrenset idet så mange kiosker var stengt - så skal dets sider 1.2 og 13 i utdrag her gjengis: **OPPSIKTSVEKKENDE FUNN I BRITISKE ARKIVER:**

Björn Björnsen fant gamle dokumenter i England, Churchill ville ha Norge som ny front, det ville glede meg om Hitler slo til mot Skandinavia, sa han før 9.4.40. Churchill ha foresatt seg å lokke tyskerne til Norge og det lyktes for så vidt. Han hadde en vesentlig del av skylden for at Norge ble angrepet.

Ja slik lød det på Dagbladets påske-extra forside: se side 13. Og der står med 3 cm.s store bokstaver: **LA OSS LOKKE TYSKERNE TIL NORGE!!!** Selvsagt så er anglofile jössinger fortvilet over at det ellers så isfrontpålidelig blad kommer med denslags ovsløringer nu 40 år efter tragedien.

Så følger den 1. del av Bj.B.s artikkel om dengang - den neste følger lørdag 12.4. så dette må være godt salgbart stoff - hvilket tyder på at dagens unge ønsker krigspropaganda erstattet med fakta. Og avisen stiller i en randspalte det ennå ikke besvarte spørsmål: HVORFOR ble vi okkupert våren 1940?

De unge historiker Bj.B. har inngående studert frigitt britiske dokumenter og trukket nye konklusjoner! Vi får høre at han lenge har arbeidet med en ny bok - denne gang om NARVIK 1940 (den ventes utgitt ihøst) Narvik var nemlig den direkte årsak til at Norge ble trukket inn i krigen og okkupert. Bj.B. legger den del av sin beretning direkte på de off. britiske regjeringssdok. som først ble frigitt i 1971 - kan avisen fortelle. Disse dokumenter avslører det skjulte spillet gjennom måneder i London, Paris, Berlin og andre hovedsteder rundt om på kloden - med NARVIK som sentrum. Og ut fra dette store materialet på titusender av sider så vokser billedet frem av et lite samfunn og av en liten nasjon som ble utsatt til å spille en hovedrolle i åpningsfasen til den II. verdenskrig... Det viser seg at fra sept. 1939 så ble NARVIK-problemet for de allierte behandlet i over 60 møter og de viktigste personene i den britiske regjeringen i denne saken var statsmin. Chamberlain, marinemin. Churshill og utenriksmin. Halifax. De to sistnevnte var ofte uenige om hvordan man skulle gå frem over NORGE.. skriver avisen.

Dens kommentar er en forklarende introduksjon til Bj. Bj.s store artikkel samme sag: I den gjengis en serie av Churshill-sitat om at "NARVIK er vår beste chance, 3 av dem er fra 2. jan. 1940 og 2 fra 3. jan. 1940. Hans parole var at England måtte ikke avholde seg fra å handle bare pga. visse innvendinger (slike som at neutralitet, Dermed får vi avsluttet krigen - Vi har yrker nok til å gå inn i Nord-Sverige uansett norsk-svensk holdning. - Norge vil protestere mot mineutlegging - tyskerne vil reagere ev. i form av invasjon.. det vil åpne veien for oss til de svenske malmgruber.. Nordmenn vil neppe sprengne jernbanen i Narvik fordi de vil ikke ødelegge sitt eget levebrød.- Hvis tyskerne invaderer Sør-Norge som svar på at vi stopper malmtrafikken vil jeg være glad.- Om tyskerne krenker skand. område er det vår fordel... VI TRENGER ET PÅSKUDD for å komme inn i Skandinavia for å sikre malmveiene. Og så hans utsagn om at "små nasjoner må ikke binde våre hender når vi sloss for deres rettigheter og frihet." Den svenske kab. sekr. Bohe-mann må ha tenkt på det da han svarte den brit. 1. sekr. i St.holm da han overrakte ham en britisk note tidlig i 1940: "Men har da ikke England nok neutrale land på samvittigheten?"

På det øverste allierte krigsråds møte i Paris 5.2.40 avgjordes at de skulle presse Finland til å be Sverige og Norge om hjelp og dermed få godkjent gjennommarsj av tropper osv. Slik kunne de ta malmfeltene, men "skandinaverne" ga intet slikt samtykke. Og vi får vite at Abwehr var ajour: selv telegrammer mellom Roosevelt og Churchill havnet i Berlin via en utro tjener i koderummet i den amerik. ambassade i London. Vi skulle tvinges, og så utsattes vi for pressehets i alliert presse: ref.eks. i bilag til del. Den som vil vite mere om dette intrigespillet bør som sagt lese avisens neste lørdagsnr. Det gjenstår å nevne avisens leder samme dag om "Den evige april dagen." Der refereres forsker Sverre Steens ord om at vi ennå ikke sikkert vet hvorfor tyskerne hårtok Norge i 1940? Diskusjonen derom fortsetter. Og der står at efter det vi nu vet også fra tyske kilder at ingen norsk hånd hadde en finger med deri - ev. unntatt den lurvete major i reserven osv. Q.

Det er jo andre toner enn de som hørtes for 40 år siden da regimet beordret HOK 14 Strids- og norsk Okkupasjonshistorie, 2014 uskadliggjøre alle gamle NS-medl. som ihvertfall potensiell 5. kolonne! Avisens leder slutter slik: "Og før vi nu altfor ivrig knytter nevne til et løfte om "aldri mere 9. april" så bør vi huske at også lærdommen om den dagen og hva den betyr er underkastet forandringens lov. 9. april er en evig dag i norsk historie men den får stadig nytt innhold??? Forhåpentlig vil avisen belyse dette nærmere?

I Aftenpostens store Blücher-reportage samme dag over 2 helsider er flere sikre navn beordret til å kommentere begivenheten: prof. Skodvin, Peter Beck og Bergfald - sistnevnte imponerer alltid med sine sikre detaljer: der var hele 2.400 mann ombord på krysseren hvorav nesten 1.000 mann omkom. Det klarlegges under en samtale med kaptein Karbe som overlevet ved å svømme iland: Det er hans utsagn som gjengis i overskriften ="Jeg trodde at vi var venner". Norge skulle beskyttes mot engelske angrep, så lenge krigen varte.

Selvsagt bør Blüchers virkelige banebann hedres - oberst Birker Eriksen - men reporteren B. kunne unnlatt å gjøre det på en måte som stiller en avdød dav. löytnant B. i et uhederlig lys (i avisen navngis han). I resp. avsnitt står at de her gitte opplysninger kan neppe lenger bestrides og så følger rveligheten: "for bare å gi et eks. på gehalten i den ene av de selvutnevnte banemanns utlegninger siteres: oberst Eriksen: "Löytnant B. (navngis) forteller at tornet på 'Blücher' var 110 m. høyt - altså ca. en halv gang til så høyt som Vår Frelses kirkes kirketårn. Å nei da. Tårnet var nokk ikke mer enn ca. 40 m. høyt målt til observasjonsposten på toppen." Her skal vel re underforstått at en offiser som kan foreta en slik feilberegning kan da aldri ha hatt noe med Blüchers senkning å gjøre? Annetsteds har jeg lest at denne lt. B. i forbitring over forsvarrets elendige forfattning da ble NS-medlem, men det kan da ikke være det som er grunnen til at avisen tolererer at en angivelig bluffmaker med navn avsløres for ti år etter at han vel i god tro avga sin påstand. Lt. B. må vel ha ment å ha noe holdepunkt for denne?

NB: Så vi er endelig fremme med pressens omtale av 9. april 40 = Storavisen var selvsagt oppsatt på å skape visse motforestillinger mot Bj.Bj.s "påstander" om vestmaktenes hovedskyld i at Norge ble inndratt i den 2. verdenskrig da: Så en generalmajor ble på minnedagen gitt prominent plass (side 2) til sin "beriktigelse". = Dette BB fremstilte som sensasjonelle nyheter var det inngående blitt omtalt alt i Jacque Mordals bok "La campagne de Norwvere", som samme offiser hadde omtalt i Arbeiderbladet 20.7.51. Den gir en glimrende oversikt og analyse av det stoff som BB påskaften presenterte som nytt.

Offiseren erindrer 9.4.80 om at Programbladet nr. 13-14 markerer 40 årsdagen for overfallet på Norge med en stort oppslått bestilt artikkel av samme BB: der heter det at hans bok er blitt folkelesning og at hans bok om NARVIK 1941 snart kommer. Mens BB roser regjeringen anfører han at militærvesenet og offiserene dengang SVIKTET? Og i Narvik, som vi fikk enslags innledning til forleden, er det nok BBs hensikt å påvise at vestmaktene hadde hovedansvaret for at Norge ble trukket inn i krigen! BB. pretenderer at stoff er nytt der for påtaler offiseren at BB ikke leste Scharffenbergs mange veldokumenterte artikler etter frigjøringen, hvor vestmaktenes medskyld påvises. BBs metode å konsentrere seg kun om dagen 9.4.40 er ubetryggende men selvsagt en måte å score populære journalistiske poeng på, mener gen.majoren. Så ingen må forbauses over BBs mange underlige påstander i opplegget til Narvik-boken: slike som at Q. ble skutt på falske premisser - for det var ikke hans besøk i Berlin som fikk Hitler til å angripe Norge - MED HVEM I ALL VERDEN HAR ANFØRT NOE SLIKT - spør offiseren 40 år etter - tilsyneladende idignert! Men vet han da ikke at det er nettop pga. av denne beskyldning at de gamle NS-medl. etter Ap-regimet ordre til HOK av 14.4.40 straks arresteres som 5-kolonne, de blir nemlig ansett som forhåndsorienterte 'medskyldige' i overfallet på Norge...

"England er skurken i dramaet Hitler reagerte kun i selvforsvar" - det er i BB. mener offiseren, dommer BBs syn på skyld og uskyld. Men generalmajoren bør da ikke være så bekymret, han bør berolige seg med at BB.s bøker blir ikke den folkelesning de radikale påstår, og at gode borg. nordmenn aldri kommer til å forandre det syn BECs krigspropaganda alt innledet for vel 40 år siden. Og heller ikke bør han ta overskriften på Aftenpostens leder på denne dag 'GLEMT ALT men husk noe' for høytidelig. Han bør stole på at 40 års propaganda har klart å overbevise nordmenn for all fremtid om at Q.& Co. er skyld i alt.

Ifølge dagens leder er Aftenposten endelig kommet frem til det syn CC hadde alt for ~~stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie~~ ²⁰¹⁴ kanskje overdriver - overvurderer vi gode nordmenn vår innsats - vårt lands innsats under krigen? Muligens romantiserer og glorifiserer vi både det ene og det andre?" Og "kanskje førte og fører det oss inn i en altfor sterk sort-hvitt-tenkning? Muligens" Hvilken annen redaktør enn CC tør da trosse isfrontens påstand om at det kun var ca. 46.000 landsvikere og de var alle NS-medl. - og for alle andre fantes det formildende omstendigheter som vi super-gode normenn godtar. Det bestemmer vi selv - vi tåler ingen utidige innblanding fra f.eks svenske rettslærde som etterpå kommer her å vil belære våre jurister om at en viss objektivitet dog bør forekomme!

Storavisen skriver i denne lederen at den unnlater å ta standpunkt til hvem som egentlig utfordret hvem, hvem som var de virkelige skyldige - det får vi foreløpig la ligge. Men det var på side 2 - da her alt leserne lest på side 1 at storavisen er kommet i besiddelse av topp-viktig stoff nemlig hele 38 bind av H.H. Aalls dokumenter og dagbøker og at avisen senere vil bringe en masse utdrag av dem. - Så derfor må det jo virke noe hyklerisk især for de yngre lesere som ikke er så ajour med storavisens metoder når det i samme leder også står: "Vi blir vi da aldri ferdige med denne krigen? (det var n lig denne avis som igår lot en journalist navngi denne lt. B.s navn...)

Det er de unge som spør pressen om den aldri blir ferdig med vår krig og avisen svarer at vi som opplevet den er nok for sterkt preget av disse årene. Dens sensasjon idag er dog at det var AALL som sto bak Q. Det bør fremheves først og midt på 1. side. Og så forklarer avisen især de unge at "9 april er ikke bare historien om Q. (& Co.) og invasjonen. Der var en grå eminense bak Q. som lanserte ham i Berlin og ga ham beskjed om å forberede seg på makt-overtagelsen. (underforstått: de 2% NS-veteraner - som intet visste skal ikke komme her å forsøke å innbille oss gode nordmenn at de ikke var ajour derom) AALL er den eneste topp-nazist som etterlot noe skriftlig om dette - og i dagens nr. behandles hans virksomhet som til dagen bl.a. som spionleder.

Det er denne JOR som har fått jobben å tilrettelegge stoffet - som det heter: AALL VAR HJERNEN Q KUN REDSKAP - det er vel fin fin overskrift med 2 ems. typer? Men helsidens 2 første spalter er viet avisens introduksjon - at denne spion som en edderkopp i Malmö høsten 39 - vinteren 1940 og ledet Hitlers spionsnet. og han klarte det utrolige: å tvinge Hitler til å godta Q. mot deres vilje! Mindre overskrift: Aalls papirer gjennom mere enn 50 år funnet. Videre: ingen stornazister (norske altså) har fortalt oss hvordan de så på krigen idet flere n. forlag forgjeves forsøkte å overtale dem til å skrive derom??? Først nylig ble det kjent at dobbelttr.-en av NS stiftere og partets ideolog hadde skapt dette omfattende stoff. Det er nu sikkert forvart i avisens kankboks - og vil fylle den når den politidske avd. av red. anser at isfronten bør stives opp. Husk at vår tidl. sjefred. dengang nattred. har lovet oss sin fulle støtte i dette og hans hukommelse er ennå storartet - desuten har han også en masse viktige notater og minnes da krigen kom til den store avis - og avisen har som alle vet et glimrende arkiv og masse fotos Et lite bevis på det finnes på side 37 som kalles: Slik så "fienden" april 40

Det står faktisk tyskerne men det er like godt å unngå kamouflasjen fordi for storavisen forblitt de de FIENDEN - de forhatte - disse som ungdommen må lære å hate like meget som vi som har krigserfaring, vi som ennå skyter av hvor-mange krauts vi klarte å kneppe. Men når skal disse eldre pressefolk begripe at de unge ikke er så interesserte som de gamle tror i deres krigslek - det er kun det det er. Og de unge spør ofte: Men ble ikke tyskerne i 1955 våre mil.allierte, men er det da ikke de som skal forsøke å avvergne det overfall nr. 2 som nu ventes i nord - ifølge mange eksperters mening? Husk at de unge også leser avisens smånotiser inne i blade slike som denne på side 7: LAND-FORSVARET SVIKTET I 1940. I forb. med forsvarsjefens uttalelse igår ønsker han å understreke at etter hans mening sviktet landforsvaret i 1940 på avgjørende punkter. Hans kritikk må nemlig ikke misforståes, slik den sto igår så det ut til at han siktet til forsvaret generelt... Underforstått: enhver vet da at Sjøforsvaret og Luftvåpenet gjorde en kjempeinnsats dengang - men slik var det ikke.

Men storavisen nedlater seg til å fortelle oss hvorfor AALL gråt under ls.-saken mot ham i 1947: Akkor påsto nemlig at han kom i klasse med ls.-lederne. Vi får vite at AALL opptro under falskt navn som spion og at han i retten ikke klarte å forklare det. Avisen navngir hans n.medarbeider i spionsentralen T.W-H.s, det later til å være vanlig for den å navngi ls.dømte i 1980. 5

Jor kommer med støtte av Loock til at Aall ikke bare var den fjerne teoretiker fienden, men i Oslo og i Malmø-avd. til en sådan, hans vesen var jo kun fin kamufasje i tysk spiontjeneste! Men var det ikke så at Aall trodde å informere Ap-regjeringen via Q. som lovet ham det? "Aall selv kontrollerte ikke at dette virkelig skjedde". (selvsagt også en forbrytelse for et NS-medlem) Aall var 9.4.40 i Berlin - ja det må da rekke for å felle et NS-medlem. Men værre er det jo at han så neste dag i Berlin radio på folkerettslig grunnlag forsvarte tysk invasjon i Norge - DET MÅ INGEN GOD NORDMANN GJÖRE - nemlig. For Jor gjeller det å forsøke å finne sammenhengen - hvorfor kom Aall først til Oslo 21.4.40 osv. Jor forklarer videre om hans virkelig misjon at han atter måtte til Berlin - dengang litt av et eurpoeisk sentrum - for å gi overfallet skinn av rett. Kan vi snart få vite hva unge norske folkerettslærde mener om overfallet - om det i folkeretten står noe om at en provosert krigsførende makt kan overta beskyttelsen av sine interesse i et angivelig neutralland? For som bekjent ser nordmenn på svenske folkerettslærde med stor mistro.

Selvsagt er det ikke lett for den unge JOR å få frem det vesentligste i sitt referat fra det omfattende materiale: der virker som om han noe for detaljert fortaper seg i spillet hos fienden i Oslo før 9.4.40 - dermed røber han dog f. g. interessante teori= det ble på tyskt hold overveiet hvordan Q. og NS ville om det vestallierte først hadde besatt Norge? Jo der antydes at de ville forsøkt å isenesette et opprør og bedt om tysk hjelp! Men Norge ville da betakket seg for å bli befrikk av nazister? Av Jors konsentrerte referat fremgår at Hitler hadde vurde Q. & Co. før 9.4.40 og funnet ham-dem lite tillidsverdige! Men omvurderes Q. så? Aall gir ham 250 kr. til en Tysklandsreise, der treffer han Schoidt, som trodde at NS var en landsomfattende org. med 5.800 medl. pr. april 1940 - det var da vel 1.000 NS-medl. - som raskt kunne forandre Norges pol.situasjon. "Da gikk Q. så langt at han ba om at det avholdtes en kurs for særlig utvalgte partifunksjonærer, hvilket fant sted i aug.39 i Berlin".

Jor røber at det var flere nordmenn som luret bak kulissene: han nevner også prof. Stangeland og det skal bli interessant å se hvormange flere som på denne måte 40 år etter fortsatt skal vanæres? Vi får også høre at dr.Noack fant at Q. i 1940 ikke var den samme som i 33/34. N. ksrev 20.5.40 at så lenge Q. og hans tilhengere blir i Norge vil deres nærvær innebære stadig gnissninger, urett og forargelse? N.krevet at de måtte fjernes da de var ødeleggende for tysk innflydelse i Norge! Dermed ga Jor utilsiktet gamle NS-medl. et patriotisk komplimang. Så refereres fra NS-styremöte 5.7.40 hvor RK ble truet med skisma om NS fikk en annen leder enn Q.- Som vi vet var Jonas Lie av RK en kort tid innsett som NS-fører. Det var vel også noe passivvalg av gamle NS-medl. burde ha forhindret. Denslags ble da også utnyttet av smarte aktører under NS-oppgjøret.

Storavisen vier en annen av dagens tema-sider til dagens lærdommer: på den siden får vi atter vite at Diesen satt i Akersgt. i 47 år - de siste 20 som sjefsred. Hans portrett skal atter beskues - andre dagsaviser pleier å gå ennu lenger i den retning - de avbilder journalister hvorgang de skriver om røve! Det er UDGAARD (store bokstaver) som serverer de 4 lærdommer, men alle leser da storavisen - opinionskuperen - så disse behøves ikke gjentas her. Selvsagt er der store bilder av Koht og Lie - denne Lie er den tidl. AIF-sjef beryktet for paroler som vi skal gå gjennom lovene osv. Men jo lenger deres vita kommer på avstand jo mere glorifiseres de - tross overskrifter som "Koht uten sans for det operative" osv. Diesen skriver bl.a. at han sto i en krok på Karl Johan også tyske tropper masjere forbi-med ridende politi på hver side.

Morgenbladet har atter en verdig leder om "den tunge dagen": der står bl.a. at "man i 1945 avsto fra å stille N-regjeringen for riksrett - dens handlinger ble ikke engang uhildt gransket. Det gjaldt å stryke ut og ikke fordele ansvaret?" Nei det konsentrertes kun om alle NS-medl. som ble fremstillet som om de skulle være eneansvarlige for den ulykke som rammet Norge for 40 år siden! Nu gjenstår kun å se om avisen i mai i år tør påpeke denne politiske diskriminering.

I dagens Brennpunktet skriver CC under "Legende" og påtaler med rette det taktløse angrep som statsmin. kom igår mot offisersstandan i 1940: farens alt refererte utsagn om befal som nektet å motta de som ville sloss og nektet å gi dem våpen, og sønnen fortier igår de forhold som førte til en slik tilstand. CC beklager at statsmin. forsterker denne tvilsomme legenden, om sviktende offiserer i 1940 istedenfor å fremheve den prisverdige innsats som ble ydet av dem som improviserte et forsvar under vanskelige forhold...

En litteratorkritikk avser en leder på 9. april, har et intervju idag 9.4.80 med en stor motstandsmann i hvilket følgende setning forekommer i et av hans svar: Avisens spørsmål lød =Noen tanker om hvordan ungdommen ville ta del i en av. krig idag? Helten svar: "DET VAR TIL OG MED DE SOM FÖR KRIGEN HAD. DE VÄRT NS-medlemmer som öyeblikkelig tok aktivt del i krigföringen mot tyskerne i 1940". Dette var nok velment fra heltens side men deri var dog underforstått at egentlig var det noe bemerkelsesverdi idet slike var jo så tyskvennlige. Tilföyes bör vel, noe heltens nok ikke vet eller tenker på - at mange av disse gamle NS-medl. som fra 14.4.40 av befal ble oppdaget eller angitt som tidl. NS-medl. = nazister - de ble straks fjernet fra fronten - idet de jo der kun opptro, ifölge krigspropagandan, som farlig 5.kolonne. Har De ennu ikke lest rittm. Normanns bok bör de gjøre det om De er forsvarsinteressert.-

I VGs leder for dagen står noen tankevekkende ord forswarets tilstand i 1940: det hadde helt siden 1920 vårt systematisk nedbygget og derfor var det så overraskende at vi klarte å holde det gående med motstand i 2 måneder da. Ellers taler VG som de andre aviser om Lärdommen, om mobilisering og om beredskap = "i alle år siden 1940 har det stått strid om den mob.ordren som da ble gitt? Mob. vedtaket var dengang uklart utformet -heter det- Og på VGs f. side henvises leserne til side 10 hvor det står at vi får lese Q.s brever, bl.a. korrespondansen med Nansen. Det ~~særråd~~ som om Universitetsbiblioteket skal få originalene idet der nevnes at dokumentene i kopier skal gis til div. institusjoner, deriblant en org. av "gamle NS-medl." (atter denne klisjeen) som helt siden 1945 forsöker å renvasker landsvikere. Den utgir en naziavis.

Så vi ser holder VG isfrontstilen: der nevnes navnet prof. Unstad, en av de få som ikke fordömte Q. Dermed tror sikkert avisen at den har klart å sverte hans eftermäle. Så viser bilder både av Q. Oslo-bolig og av hans "örnerede", overskrift over en artikkel signert av fru Bratteli. Hun innleder med å si at som Hitler måtte Q. ha sitt örnerede, i tömmer på ca. 700 m2. i Asker, som hun kaller et beryktet sted. Der finnes et maleri av 3 örner og hun påstår at Q. hadde en örner i bur der fordi det var hans nasjonalflugl. Men fruens vidrag til gadens avis omfatter også en dobbelt midtsude kalt "En ung pikes krigsnøtater - illustrert med flere portretter av forfatterinnen, som synes å ha en viss teft for slikt som kan være godt stoff. Man bör ikke betvile at dagboken ble skrevet for 40 år siden? i siste avsnitt kalt SPIONER og der forteller hun bl.a. at "rundt omkring i landet er det norske spioner", og hun innså alt dengang at det fantes naive folk som ga fienden informasjon.

Forövrig erindrer VG på side 37 om KAOSSET dengang da HOK dro til Slemdal Hotell for å legge opp en kriseplan men fant ut at hotellet var så fullt av gjester at det ble vanskelig med mötevirksomheten - ifölge Björnsen - som kommenterte radio-nytt fra 9.4.40. På side 19 er det også flere artikler om hvorfor Norges okkupertes: Der står det i forb. med stikkordet slaget om Narvik at "det ble vendepunkt fordi det forhindret en eller höyst sansynlig alliert krig mot Sovjet!!! (litt fra Bj.s 3 års granskning i britiske krigsarkiver, som ble åpnet da 30 års fristen utlöp. Der spekuleres også over hva som ville händt de allierte hadde klart å besette strategiske punkt på norske ~~kysten~~ i januar 1940 slik Churchill önsket? Bj. mener at de unge ikke kritikkklöst skal godta overlevering men gjennomskue propagandan. Det er dens plikt fordi den vil få en korrekt Norges-historie! Men Bj.Bj. beklager at ennu er det nok krigsgenerasjonen som bestemmer hvad folket bör få vite - men nu later det altså til at det begynner å rakne med denne dens kontroll, Bj. sier at om unge prøver å rokke ved krigens legender så er det hyppigste motargument ennu:

"Men det er Da alt for ung til å vite noe om?!! Hvilket han kaller en usedvanlig slett og fölelseslandet talemåte - når man vet at saklig objektivt syn på historien sjelden oppnås för nettop historisk ro har senket seg over strids-spørsmålene. Få innser hvor subjektive krigsopplevelser er, sier Bj. Fra engelsk side har vi helt til nu fått servert indirekte stoff av annenhånds kilder, og så gjentar Bj. at disse arkiv klart viser at Norges bruktes som lokkemat overfor tyskerne og at det derom var en diger plan under arbeide under hele vinteren 1940 --- NB: om denne får vi endelig höre at tyskerne kunne få syd-Norge til og med Kr.sand mens vestmaktene forbeholdt seg Bergen, Narvik, Trondheim, hvorfra hele divisjoner skulle settes over til Sverige. Men Sovjet hörte om planen om å hjelpe Finnland via Narvik og forhandlet straks i Moskva med Finland om en fredstraktat som signerted 12. mars 1940.

Bjørnsen mener at det var fra vest faren lurte og gir den miskjendte Koht en viss oppreisning: Han forstod osv. og ante nok noe om dette krigspolitiske lurespillet som vestmaktene bedrev bak lukkede dører - han formådde å forhindre britiske okkupasjon osv. Koht visste at om de vestallierte kom så ville tyskerne komme etter - det måtte skapes nye krigsfronter - de tyske tropper måtte spres osv. Derfor okkupertes Norge og ikke pga. Q. som kun var en politisk bagatell... - Så nu kan man forestille seg hvordan pressens bok-anmeldere forsøker å finne motargument mot Bj.s avsløringer. Vi har alt hørt et fra militært hold - men dette er da ikke nye nytt - det skrev da en franskmann om i 1951 - men det er bare det at for nordmenn flest er dette viktig nytt som muligens kan få dem til å omvurdere fordømmelsen av den evige syndebukk - disse som nå i hele 40 år har stått som medskyldige i at Q. klarte å få fienden hit i 1940. Dette overveldende stoff kan ikke isfronten bortforklare, noe den hitil har vært en mester i. Følgelig vil man nok påbyrg. hold forsøke en hviskekampagne - "Bj. er da erkesosialist - han forsvarer da kun våre da så røde politikere og deres forsvars-sabotager. Disse som pga. borgfreden fra 1945 desvære aldri ble ordentlig klarlagt. "Vi må også kunne forestille oss at selvom den militære krigsledelse nu stort sett er overgått i pensjonsstadiet så vil de så lenge de lever forsvare seg mot denne hvalpens lumpenheter. Man i Bjørnsen må vi da kunne klare å sette på plass ettertrykkelig.

CC bringer i Morgenbladets imponerende spesialbilag i dagens anledning en hyldest til dem som ble forsvaret hele sitt liv. Kun få av dem hadde større militær bakgrunn i 1940 - nu er det få igjen av dem som var aktive dengang. Vi bør verdsette at de ble - mener CC med rette - fordi de dermed sterkt bidro til å skaffe Norge et ord. militært vern. De har ofte bekjempet motstand - kvasi-demokratisering o.l. og underbetalte har de vel også vært? Men de lot ikke rentabilitetshensyn være avgjørende fordi de innså at de selv kunne bidra til å styrke vårt forsvar, fortsetter CC som beklager at for endel kommer hyldesten desvære post mortem.....

Kl. 15.00 overførtes minnehøytideligheten fra Universitets Aula under mottoet ALDRI MERE 9.april - (det var der landets jurister mobiliseres sommeren 1945 til NS-oppjørskurs og det er vel ingen som idag innbillor seg at noen av de ca. 46.000 lsdømte NS-medl. idag var blant de tilstedeværende der? fordi omkvedet har jo siden 1945-50 vært at ingen ble urett ls.dømt.) Det var samme helt som der talte over temaet Kongens NEI til det tyske krav om å godta Q. som statssjef og som mente at det burde være en evig tradisjon dette norske tross! Denslags skal man ikke tilpasse seg - det stammer men det finnes også annet som hederlige nordmenn ikke burde tolerere, som f.eks: dette at for 35 år siden fordømte like store helter som dagens taler og det mener jeg å ha påvist i denne min bok - som kun et blitt sammendrag og som jeg kaller MOT-OPPGJØRET.

Denne erverdige forsamling som 9.4.80 hørte om Kongens NEI de tok det nok for givet Q.s gamle garde - som de 2% NS-veteraner ofte kalles i våre massemedia - skulle ha beklaget at "deres fører" som det ennu heter, ble stoppet av kongens NEI - men de vil nok aldri pga. deres fordommer innse at de tok feil: jeg vil her kun erindre om denne jødehjølperen mm. - som var OK C95 fra 1933-34 og om hvem det i den store Osloavis rettsreferat av 11.6.45 stod at han hevder å ha vært KONGENS MANN - underforstått - tross han unnlot å bryte med NS i 1940. I det rettsreferat stod også at den arrogante forhørsdommeren da han forsøkte å berette om sin store patriotiske innsats i 5 lange okkupasjonsår arrogant avbrøt ham! Denne dommer anså det for å være under sin verdighet å høre på hva denne NS-mann kunne ha å fremføre som forsvar på sin taktikk - denslags var nemlig ikke forutsett i de kollektive rettslinjer han som ls.dommer da fulgte. En av de hjemvendte hadde da forklart at intet prominent NS-medlem drev patriotisk dobbeltspill - han mente vel at det skulle exilregjeringen på forhånd ha godkjent - denn som 14.4.40 kollektivt hadde fordømte alle NS-veteraner som en 5.kolonne-gruppe. Han var jo kollektivt forhånds dømt straks i april 1940 og det har han siden forblitt, han er blitt ansett som en outsider som nærmest blit ansett som en "kverulant" fordi han ikke tilpasser seg uretten. Han er et typisk eks. på at prof. M. fikk rett da han etter dommen over prof. Hoel sa: "Nu vet vi hvormange gode nordmenns liv et gammelt NS-medlem må redde for å slippe med 1 1/2 års straff..." Det later til å ha vært flere menn bak Q. ikke bare Aall men også Scheidt - som CC kort ontaler i spesialnr. på side 14. Dermed synes også den annen Osloavis at denne Q.s kontakt-mann bør gjøres til gjenstand for en egen artikkel og den følger da i Aftenr. 9.4.80

Attor er det Sverre Hartmann som står som forfatter: på en halv side gjengis et langt innlegg som denne Scheidt 12.2.43 sendte riksleder Rosenberg og hvori han beklaget seg over at hans innsats i Norge var blitt helt undervurdert. Som CC alt påpekte er Scheids historie så mardrømagtig at vi ennå ikke erkjent det som hendte i Oslo for 40 år siden. De og pressen har vært for opptatt av SKYLD og konsekvenser på bekostning av det faktiske hendelsesforløp. Og så antyder CC hvor tilfeldig og improvisert den rolle var som Q. den tidl. forsvarsmin. mere eller mindre bevisst ble involvert i ... (Scheidt avbildes i Aftenpostens i SS-uniform - og overskriften lyder = Scheidt virket som Hitlers bud til Q.)

I Morgenbladet spesialnr. er det flere interessante spionartikler: i den ene spør intervjueren en kommandør K.R. bl.a. om det ble brukt s.k. dobbelt-agenter i Norge under krigen (et tildels misvisende uttrykk) Svaret anser jeg sensasjonelt og som en bekreftelse på mine egne bestrebelser på å få oppklart og avslørt det dobbeltspill som staten bedrev mot slike NS-medl.

SVARET er dette =" JA vi hadde personer som også var medl. av NS og som hentet ut informasjon derfra. Det gjorde noe av den mest prisverdige innsats - de ble utstøtt fra sin nære omgangskrets og familie. Endel av dem er vel nå ikke blitt (helt) renvasket og det er vel rimelig å si at de ikke ble påskjønnet godt nok etter krigen???" De som har lest hele utdraget av mitt skrift vil nu vite HVORFOR disse patrioter hadde store komplikasjoner under NS-oppgjøret - især når de samarbeidet med i motstandsgrupper var yrkes-offiserer som tenkte på at de fortsatt måtte ha "rent rulleblad" og som isste at ingen av sosialistene i exilregjeringen forhåndsgodkjente slik "fraternisering med klassefiendens mest konservative krefter".

Så overskriften "VI spionerte for Norge" har like stor gyldighet for disse NS-veteraner fra 1933 og fra 1925 i Fedrelandslaget som jeg her forsvarer! Når kommandøren bruker ordet "rimelig" så mener han vel forklarlig og han tenker vel da på den utrolige kollektivhetsen mot hvert NS-medlem som kulminerte i 1945. Og husk at disse som drev slikt patriotisk dobbeltspill ofte unnlot å forsvare seg ordentlig fordi de fritok motstandskontakter for vidneplikt pga. boykottparolen om at ingen måtte ha kontakt med NS-medl. under okkupasjonen - for at disse ikke skulle utsettes for sosial kompromittering som s.k. parolebrytere. De ofret seg selv for å redde andre...

Disse idealister har idag kun forakt for et slikt rettsvesen som sogar nektet dem å føre rettsaken for lukkede dører tross noen av deres motstandskontakter hadde erklært at de i så fall kunne bevidne samarbeidet! Jeg vet at også mange av mine dav. kolleger forgjeves henstilte til domstolene om slik diskret behandling - dvs. uten å møte noen forståelse. For eller siden må det da dukket opp en hederlig redaktør som ønsker å avsløre dette overgrep overfor patrioter som nettopp i tillid til at Norge etter krigsslutt ville få anstendige rettslige tilstander risikerte alt, ikke bare livet men også heder og ære om de overlevet. Disse jeg forsøker å forsvare mener nu at fordi intet landsgavnlig de mellom 1940-45 gjorde blir anerkjent så må årsaken være at makthaverne ennå tror at også de ca. 2% førkrigsinnmeldte NS-medl. var nazister og at det er som sådanne de evig skal straffes - hvilket viser at de utsettes for ren HEVN på falske premisser. De kaller typer Wom Terje Vold for Kremls skygge og mener å kunne påvise at de fleste av disse hevner som B. Bull. Gundersen, C. og især Nygårdsvold alle mere eller mindre marxist-leninister som i en fanatisk anti-nazisme trodde at de kunne knekke alle NS-medl. Jeg beklager at borgerskapet ennå ikke har forstått denne kamps alvor og har foretrukket å kompromisse med disse fanatiske anti-demokrater fremfor å oppta kampen mot dem. Forholdet er jo ganske enkelt det at deres propaganda nu i 40 år har vært så smart at konservative i Norge er bragt helt på defensiven og frykter for selv å bli stemplet for nazi-sympatisører om de rører ved NS-oppgjørets politisk justismord. - Mange av disse jeg forsvarer var før 9.4.40 også med Unge Høyre og fremla bevis på dette i retten, bl.a. bekref- telser på pengebidrag osv. Men de har idag lite til overs for dagens unge høyre og forbanes stadig over at moderpartiet tolererer dets overdrevne liberalisme. Kun i Sp. finnes det odelsbønder som har slektninger som ble rammet av NS-oppgjøret og som i det stille forsøker å gjøre noe for disse ofre for det de kaller Moskva-jussen. Men hvordan?

Visse patriotiske okkupasjonshistorie, 2014 som regel virker ganske slagferdige og spirituelle kommer ved slike anledninger som 9. april og 8. mai ofte med merkvordige formuleringer som avslører overstrengte assosiasjoner: således prosterte den poet, som kaller seg "havhester" og omtrent daglig underholder en konservativ leserkrets i en av Oslos dagsaviset, den 9.4. 1980, å skriver følgende på den s.k. kulturside der under overskriften "For 40 år siden."

Kommenterer de "Richtlinien" som Wehrmacht-soldater fikk utlevert før ankomsten til Norge siterte han også div. avsnitt i dette dokument, bl.a. dette = "Nordmannen har en sterk nasjonal bevissthet så unngå alt for kan såre hans nasjonale ÅRE". Og i den forbindelse kommer poeten så med denne refleksjon:

"Die Ehre var sikkert mere tysk enn den var norsk på den tiden, og de få nordmenn som snakket om ÅRE og nasjonalisme var QUISLINGER så man skjønner jo hvor de fikk det fra. I hva som angikk tenkning å de nok seg selv nærmest. Okkupasjons-tenkning er ikke særlig dyp tenkning" osv. osv.

Min reaksjon på dette som fhv. forsvarsadvokat er denne = Avisens skribent vet like godt som undertegnede at vi helt siden 9.4.40 har kalt alle NS-medl. for "quislinger" og for leserne av dette skrift skal det ikke stor fantasi

1 for å sette seg inn i hvordan dette skjelsord som stadig gjentas i pressen i slik forbindelse må påvirke disse patrioter: de kan kun oppfatte slik kollektivt pressehets som en gemen fornærmelse og som en ubeskrivelig urett. For dem var nemlig norskhet noe hellig - deres nasjonalisme var slik som Björnsson definerte fedrelandskjærlighet i 1. vers av vår nasjonalsang "Ja elsker dette landet. Og for dem var det i de 7 år før 9.4.40 en ÅRESSAK at Norge skulle unngå noen gang å bli en Sovjet-republikk. Så disse må jo ta slihets alvorlig fordi de er jo med urette dømt for bevisst fiendebistand fordi de i 1940 unnlot å forlate det til da lovlige politiske parti Nasjonal Samling og tross flere av våre fremste rettslærde advarte mot å ls.dømme dem fordi det ikke kunne bevises at slikt forsett i strl.s § 86s forstand forelå...

Samme dag skrev en annen petitjournalist også ganske smakløst under devisen ALDRI MER om "Die Fahne hoch, Norwegen kaputt" osv. Også denne var anonym og skrev seg "Knuppers". De er beklagelige at vi ikke engang på 9. april skal få slippe slike tarvelige forsøk på morsomheter. Vi som tilhører den gamle generasjon som nu i 40 år i alvor har betenkt denne dagens alvorlige lærdom kan ikke forstå at tidligere respektable aviser deltar i denne forsimplingen?

I TV var det flere program i anledning dagen: et het "Før overfallet" og ble gitt undertittelen: En av mytene om 9. april er at det dreide seg om et kapp- løp som tyskerne vant. Kramaktig forsøkte prof. Skodvin å forsvare tesen om at fienden ikke skulle være nevneverdig påvirket av de vestallierte planer om å utvide krigen, og lot som om han intet hensyn til de britiske krigsarkiv. Det er ofte slik men forskere som lenge skråsikkert har hevdet visse syn og når videre kilder blir tilgjengelige så motsetter de seg den å ajourføres fordi det må medføre en viss omvurdering som strider mot deres sålenge hevdesyn. Derfor undervurderer han ennå at vestmaktene hadde følgende mål ved å utvide krigen til norsk område = 1. stoppe levering av svensk malm via Narvik til Tyskland. 2. forhindre at Hitler fikk en fly-og marinebase i Norge 3. spre tyske tropper gjerne i mot nord for å avlaste vestfronten.

Og når skal skolebarn få en objektiv krigslærdom? Hva får de vite om den vestallierte militære hjelpen? De får nok vite at den engelske flåte senkes flere fiendtlige jagere i Narvikfjorden 13.4.40 og at allierte tropper ble land- satt i Narvik 15.4.40. Men får de vite at det kun gikk 10-12 dager fra den allierte landstigning i Åndalsnes og Namosos 20.4.40 til evakueringen av Åndalenes 2.5.40? Dog understrekes overfor dem at allierte tropper besatte Narvik 28.5.40 men vel neppe at det kun var en svært kort "fransk visitt" men forstår skolebarna hvorfor andre fronter var viktigere enn den norske?

NB: uansett hvordan det går med Stortingsbehandlingen av den kollektive diskrimineringslov så synes det nu klarlagt at fru Hanna Kvanmo ikke vil få noen Stortingspensjon. I resp. lov av 15.12.50 heter det nemlig i § 11, 1. ledd at = "Retten til alderspensjon etter denne lov gjelder ikke Stortingsrepr. som ble straffet etter borg. straffelov eller strafferegler for landsvik...." Først i 1943 var hun gammel nok til å bli godtatt som Røde-Fors sykepleier, og tjenstgjorde ved et feltlasarett i Berlin hvor hun pleiet både tyske soldater og allierte krigsfanger. Så ble hun avslørt av isfront- pressen men den fortiet at mange andre stortingsrepr. utviste "dårligere" holdning u.o.

Dette skrift kan ikke avsluttes uten at vi nu - 40 år etter 9.4.40 - tenker over betydning av dette at vår dav. forsvarsmin. desværre kun gikk inn for STILLE mobilisering dvs. pr. post med ventet mottagelse ca. 11.4.40. Dette var raskt omtalt - nærmest nevnt - i TV den dagen - 40 år etter.

Det man idag bebreider de seirende krigs-spesialistene - som stadig får komme til orde i massemedia - er at de ennå ikke vil se hele krigsforløpet i sammenheng: og hvis man sier til dem at norskt territorium faktisk ble innvadert av de vestallierte i og med mineleggingen tidlig om morgenen den 8.4.40 i norske territorialfarvann så griper de i mangel på ordentlige motargumenter til den vanlige utvei = nazipropaganda. (eng. krigsskip)

Og Altmark-affären er ennå omstridt tross det dog var slik at de allierte i februar 1940 gikk til krigersk angrep på et tyskt skip i vårt territorialfarvann innerst inne i bunnen av Jössingfjord. Det var da Tyskland fikk klar bekreftelse at Norge tross påstander ikke aktet å forsvare denne sin neutralitet i handling over "de små lands beskytter" ENGLAND. Dette måtte Tyskland oppfatte som en begrenset - interessebetonet - neutralitet men dette tillegges ikke prof. Skodvin & Co. noen avgjørende betydning.

Men kan da upartisk objektiv forskning bedrives av nordmenn om krigens forspill og den tyske okkupasjon fra 9.4.40??? Det er jo blitt slik at det nærmest anses som et tegn på svikt i ens nasjonale innstilling om man vover å fremføre fakta som taler til Tysklands fordel! Og nettopp derfor så er det dette subjektive hensyn som ennå råder. Og derfor er det så stor forskjell på en norsk og en svensk historiker syn på Norges forhold til den 2. verdenskrig. De kan egentlig ikke snakke sammen om dette forhold fordi de urartter det som regelslik at nordmennene beskylder svensken for å være for tyskvennlig - og det er jo som bekjent ennå nesten en forbrydelse i Norge, hvor man jo sent og tidlig taler om alt ondt tyskerne gjorde mot oss, vel vitende at man dermed belaster hver okkupasjonssoldat med kollektiv skyld. Og vover der menige tyske soldat - fhv. - å fortelle nordmenn at han dog stod under kommando og kunne risikere dødsstraff om at vegret å etterkomme ordre så avfeies det som uaksept, unnskyldning som kun viser at tyske soldater manglet sivilisert mot. Selvsagt har de ikke den samme forutsetning som nordmenn til å organisere kollektiv ulydighet - men heller ikke nordmenn pleier å ta stor risiko overfor overmakten.

Dette skrives under sterkt tidspress 10.4.80 med gårdsdagens minne i frisk erindring: at talernes anførsler fremgikk at det idag er total enighet om at nå må da endelig FORSVARET STYRKES - dette som førkrigspatrioter i ca. 10 år forgjeves forsøkte å forklare politikerne. Parolens motiv er nå helt klart - faren den stadig økende røde arme utgjør - og foranledningen denne: av skade bli man klok. Så nå kan vi endelig lese store overskrifter om at vi må få et sterkere forsvar, og at vi alle har både plikt og ansvar her.

Men disse forsvars-pionerer jeg forsøker å forsvare fremdeles de skal helst ikke erindres - og om de må omtales fordi de tross alt utgjør et fragment i norsk historie så er det kun på en unnfallende og lumpen måte. Tross mange av dem etter kommandantens mening dengang ydet en meget prisverdig innsats men desværre ennå ikke er renvasket - fordi den rolle de spilte - bl.a. prof. Hoel desværre er noe omstridt og så lett misforstås. Tonen er nok desværre ennå den at ingen kunne da drive et stort patriotisk dobbeltspill ute å yde fienden visse konsesjoner. Bortsett fra at det ikke i deres tilfeller stemmer så vil jeg tilføye hvad alliert informasjon kunne tillate seg uten at det ble påtalt: de lot ofte sine agenter gi fienden visse informasjon av mindre stor betydning for at disse skulle få såpass goodwill der at de kunne være til nytte for den allierte sak. INGEN i London, Paris eller Washington fant det reduserende at de hadde vært med på det etter allierte ordre. Men hvem skulle godkjenne disse forhåndsfordømte - de måtte jo som urett utpekt 5. kolonne kun forholde seg på egenhånd slik deres nasjonale samvittighet tilsa dem. De var jo urett feilplasert pga. fordømmene - de visste ikke uten videre tillid av de motstandsgrupper de klarte å få kontakt med - hvilket først skjedde etter at de på en eller annet måte hadde bevist at de var like interessert og innsatsvillige for Norges sak. Dette har jeg gitt flere eks. på - at de ble godtatt alt hadde vært i faresonen å kunne bevise det som norske hjelpere. - Og så vover vi å nekte dem gehør - så vil de hjulpede helst slippe å vidne og så vander vi hjelperne ryggen når faren er over-----?

Storavisen konstaterte 10.4.80 at det dokumentariske TV-program om rosspillet til 9.4.40 var i toppklasse fordi det avslørte myten om at det skulle ha vært noe kappløp mellom krigsmotstanderne om først å sikre seg Norge som utvidet krigsområde? Anmelderen mente at dermed ble det fastslått at det dengang ikke var noe kappløp om Norge mellom tyske og vestallierte stridskrefter - idet det kun var Tyskland som planla et slikt overfall. Noen få måneder før 9.4.40 hadde nemlig det britiske krigskabinett i hemlighet besluttet å droppe invasjonens-planene mot Norge - ifølge historisk konsulent prof. Skodvin. Således var dette tilbaketog ukjent og "britene selv fant det åpenbart nyttig å la troen på dem stå som et slags ris bak apeilet for å påvirke Norge (press altså) Konsulent sa at helt frem til 9.4.40 fastholdt britene denne holdning tross franskt press om hårdere aksjon!(!?)

"For okkupanten var forestillingen om et kappløp mot Norge tjenlig som rettferdiggjørelse: Den ville beskytte mot britisk overfall. Gjennom alle senere år har teorien om kappløpet - foruten å bli brukt av norske nazister som en unnskyldning (?) og vært benyttet av dem som på annen måte (?) har villet rokke ved Norges nære tilknytning til vestmaktene. Britene hadde de samme skumle planer som tyskerne påpekes fra slikt hold. Desuten er dette et svakt argument fordi en vestlig okkupasjon ville ha vært vesensforskjellig fra en n.istisk!"(er det egentlig så stor forskjell mellom slike militære okkupasjoner?) "Men hvorfor skrinla så britene planene om å ta Norge? Et mulig motiv, som kom frem i TV-programmet, var at de, ledet av erfaringene fra 1. verdenskrig regnet med at Norge ville se seg som 'den mest vennligsinnete av alle neutrale land'. Men britene strakte disse erfaringer for langt, ble det fremholdt, idet de tok for gitt at Norge ville gå med på alt som London ønsket

Mot denne overdrevne forenkling om at kun nazister da skulle ha trodd på dette kappløpet må div. motforestillinger fremsettes: som eks. på at denne påstand ikke holder nevnes at mange svensker og så har det samme syn hvilket ifølge slike anmelderes innstilling skulle bety at de har en nazistisk innstilling. Eller er det så at det kun gjelder om de samtidig er nordmenn? Og så dette da at en slik innstilling for nordmenn skulle bety at de dermed ville forsvare okkupantens overfall - det er altså ganske omfattende fordommer som her fremsettes. Pressens folk utviser jo stor freidighet idet de vet at ingen ls.-dømt får komme til orde så de ennå er i pressen er utsatt for sosial boikott. Og i TV får jo heller ikke gode nordmenn som skulle ha et slikt syn komme til, fordi der er man jo ikke åpen for "utenforstående."

I Morgenbladets spesialnr. 9.4.80 var det en interessant intervju med fhv. kommandørkaptein Schumacher på Blücher som sa at han da var overbevist om at vestallierte holdt på med okkupasjon av Norge, og at han trodde at det off. Norge hadde bedt Berlin om hjelp for å venge vår neutralitet: "Vår loyalitet overfor våre foresatte var så sterk at dere troverdighet ikke betviltes, så når endog stædmiral Raeder skriftlig bekreftet at vi skulle foreta en s.k. vennlig besettelse av Norge tok vi det for gitt. Først da jeg lå i sykeseng i Oslo god behandling dog med dissenso første jeg at angrepet på Norge var en krigshandling og at Tyskland dermed hadde utvidet krigen. Jeg trodde feil og jeg tror at hele mennesket også var overbevist om at nordmennene ville motta oss som venner. VÅR PROPAGANDA HADDE GJORT ENGLAND TIL DEN ONDE FIENDEN, og at det gjaldt å forhindre at britene besatte Norge for videre angrep mot tyske mål.."

På side 40 i samme spesialnr. intervjuer en skipsreder og tidl. krigsflyver, som bl.a. uttaler følg. som bidrag i ankl. dødsstraffens opphevelse her: Han spørres om han synes at vi ennå er for opptatt av den 2. verdenskrig og mener at denne opphevelsen svekker forsvarsviljen? "Forsvarseven! la oss tenke oss at sovjetiske soldater på Østfronten hadde hatt valget mellom fengsling for ordenenektelse og kamp. Hvis dødsstraffen hadde vært opphevet i Sovjet da ville soldater nektet å lystre ordre og sluppet med fengsling, så kunne verdenskartet ha sett anderledes ut.

Men også tyske soldater var underlagt samme dødstrussel ved ordennektning og derfor er det merkelig at det aldrig har blitt ansett som formildende omstendighet når deres folkerettsstridige overgrep overfor besatt befolkning påtales - da er tonen somregel helt kollektivt fordømmende - men er det da så at det kun er den røde armes forferdelige overgrep mot menneskerett som skal unnskyldes her i dette land hvor ontrent halvparten av folket ennå stemmer på sosialistiske partier? - Nu skal berettes om noe som impliserer en frontkjemper som ifjor nominertes av en borg. parti ved kom.valg men ble diskriminert

ND - ND - ND : Idag publiserte avisene en NTB-melding som jeg hadde håpet at jeg skulle ha hørt om tidligere. Det er 2014 og jeg må reagere på:

"NS GJENOPPRETTES AV GAMLE AKTIVE" ja slik lød storavisens overskrift idag. Og så til selve NTB-meldingen: "Noen tidl. NS-medl. og frontkjempere besluttet på et møte i Oslo 9.4.80 - på 40 års dagen efter den tyske okkupasjon - å gjenopprette det gamle partiet Nasjonal Samling. -

Det gamle parti-programmet fra før krigen vil bli brukt bortsett fra noen små forandringer på 3 programposter (?) heter det i en pressemelding fra styret som består av 8 personer. De er alle tidl. NS-medl. Bare formannen Ole Darbu står frem under fullt navn mens ingen av de andre i det nyvalgte styret ønsker å få sine navn offentliggjort.

Partiet har ingen menige medl. og formannen skal reise rundt i landet for å skaffe 3.000 sympatierklæringer. Derefter vil man henvende seg til Kommunaldekt. for å få registrert partiet. I det nye NS-partiet vil man bare ha med nasjonalsinnete gamle NS-medl. (atter denne tvetydige uttrykksmåte) sier formannen til NTB. Partiet tar sikte på å stille lister ved Stortingsvalget neste år. (NTB)"

HVORFOR skjer så dette og 40 år efter 9.4.40? På basis av ett ingående studium av hele NS-komplekset så tør jeg straks uttale følgende = Dette hadde aldri hendt om vi s.k. gode nordmenn istedenfor siden 1945 å behandle alle tidl. NS-medl. som FOLKEFIENDER hadde gjenopptatt dem i samfunnet efter at de hadde fått igjen de statsborg. rettigheter vi opprindelig fratok dem i ca. 10-12 år - dvs. det ble delvis alt gjort gjellende fra 1945 (tap av stemmerett mm.) mens først regnet å gjelle fra domsdag - så når det siden het at disse 10 års rettighetstap redusertes endel så bør betenkes at det alltid dertil kom slik resp. forhåndsstraff fra mai 1945 til domsdag - hvilket ofte kunne være 3 - 5 år, i ekstra tillidstap.

Selvsagt vil vi idag late som om vi ikke lenger husker at vi blokkerte deres liv så lenge - og fra de så ble løslatt på prøve så var de jo underlagt statens off. 3 års prøvetid - i hvilken de ifølge dens vilkår hadde å avholde seg fra enhver virksomhet som kunne oppfattes som provoserende - og dertil ble som bekjent da regnet enhver form for oppgjørs-kritikk. Som eks. vil jeg atter nevne prof. Hoel som dømtes i 1943 og således først i 1952 ble befriet fra statens omtalte prøvetid. Og hadde vi klart å blokere den store patriots liv i hele 8 år - vi uforsonlige strenge dommere...

Som enhver som gidder betenke dette nærmere så vil dette nyetablerte NS-parti av 1980 komme til helt å bli dominert av de ca. 98% okkupasjonsinnmeldte som ifølge min mening antagelig fremdeles i ren tross har en mere eller mindre nasjonal-sosialistisk innstilling. Derfor vil jeg hermed og også på annen måte straks rette den alvorligste advarsel til alle de ca. 2% førkrigsinnmeldte NS-medl. om ikke å delta i dette gjenopprettede NS-parti som kun skal bestå av gamle NS-medl. Jeg anser nemlig denne hendelse som høyst beklagelig og skadelig for alle NS-medls. forhold til landsmenn idag:

Som det fremgår av NTB-meldingen så forblir 7 av styrets 8 medl. anonyme, selvsagt for fortsatt å beskytte seg mot folkets terror. Men denne vil nok nu helt urettferdig ramme alle tidl. NS-medl. - deres situasjon vil som sagt forværres fordi nu vil vi deres landsmenn automatisk mistenke alle tidl. NS-medl., også de 2% veteraner for i ren tross å være å bli hemmelige NS-medl. Og efter alle denne kollektivhets som har pågått mot alle NS-medl. i alle disse 35 år så vil nu selvsagt deres sosiale konfliktsituasjon forværres. Saken er nemlig den at ingen av de gamle 2% NS-veteraner jeg i farten har kontaktet nu vil stå frem å reklære at de tar avstand fra dette gjenopprettede NS-parti selvom de gjør - hvilket de jeg talte med bestemt gjør - fordi de dermed røber at de tidl. var NS-medl. fra 1933-45 - og da få gjøre noen forskjell på gamle og nye medl. så vil det automatisk medføre - men de - at de og deres pårørende straks utsettes for intensivt hets. Ja jeg ser dette nu så alvorlig at jeg tror at mange av disse jeg forsvarer kan bli tvungne til å forlate landet selvom Stortinget avviser den kollektive diskriminering mot alle de ca. 46.000 ls.dømte NS-medl. Jeg vil atter så sterkt jeg kan beklage at mine landsmenn har latt isfronten få horje omtrent uten motstand i alle disse år og jeg har desværre lenge ventet på at dette måtte komme, hvilket medfører at sensasjonspressen straks slår alarm om at nu er "NAZI-partiet atter dannet" og at nu må alle disse hemmelige NS-medl. intenst bekjempes. Det kan kun bety at hetsen mot alle fhv. NS-medl. intensiveres.

Hensikten med denne serie med eks. på kollektivhets bare i disse dager i vår pressen er å forsøke å overbevise landsmenn om at den fortsetter omtrent hvergang det skrives om okkupasjonen - dens forspill og dens følger: ta nu bare storavisens debattsider 11.4.80. 1. Der spør først G.M. i sin artikkel om vi skal svikte? (hun at svikte alltid er et sterkt ord unntatt i forbindelse med NS-medl.) Han erindrer om at for diktaturer er idrett alltid politikk! Så skriver M. = "Og glemt er vår idrettsstreik under siste krig. Nei idrett ER politikk også for oss - når det røyner på. (det er da bra at det endelig nu i fredstid erkjennes vi i motstandsgrupper gjorde idrett til et kampmiddel dengangen) Så nevner M. noen folk som Sovjets kommunisme har berøvet friheten "Og den skal nu vår idrettsungdom hylde i Moskva? Den kan kjempe for deres frihet ved å utebli fra OL der.- i lojalitet mot drepte, deporterte og vanærede! Slik reaksjon er Vestens eneste fredelige chance og også de underteykte

2: R.M. medlem av Norges Idrettsforbundet takker ironisk de idrettsrepr. som flertall i Olympiakomiteen avgjorde at Norge skal delta i OL i Moskva. La oss også få vite HVEM der var/er og hvem er representere...? Det heter at nu så gjeller det avspenning - forbrødring med okkupanten - Derpå skriver RM: "Ja selv om det hadde vært Finnland som okkupertes bør vi ikke ta "smålige" hensyn men bidra til avspenningen. Forslaget om LO-boikott er jo kun i et spill i den a. rik. valkamp. La oss ikke ødelegge idrettsgleden. Tenk hvor dumme de var vår ungdom som boikottet nazistenes idrettsstevner under krigen - når vi deltok i Berlin-OL i 1936. Våre deltagere overbeviser nok russerne om at de må overtale Kreml til å trekke okkupasjonsstroppene ut av alle land hvor deres venskapelige tanks blir misforstått. De får ikke se KZ, fangeleire og KGB-1 agsler".

Våre idrettsstjerner vender nok hjem som helter, om de får medaljer samtidig som vi fortsatt forbanner disse slendige streikebryterne å la Lindh, uansett hvor mange gode nordmenns liv der dermed reddet, de skal fortsatt forbli for-dømte sosialt utstøtte som vi urett fornedrer hvergang vi skryter av egen innsats, som var så fin ren fordi den ikke ble besudlet av NS-makuflasjen...

3: og i samme avis skriver også Hansson atter en engasjert treffende artikkel kalt MUNICHEN ANNO 1980 om den anledning Vesten nu har til å demonstrere mot OL i Moskva: "Men vestens moral og selvrespekt er blåst bort. Vesten kan ikke tørr ikke, finner seg i alt." Og spydig skriver H. at "det er kanskje siste gang vi får reise ut av Norge uten å måtte be en kommisar om lov å få avslag. Og H. sammenligner forskjellig slags skyting: startskudd i Moskva OL- stadion og skudd på afghanistaner som faller i Kabul eller Kabul eller flykter ut av landet. Og H. understreker at Vesten har passivt bevidnet hvordan kommunismen sprer seg over hele verden. H. konkluderer slik: "De som tror vi kan slippe na tyranniets maktbegær ved å logre for det begår samme skjebensvangre reil som noen store europeiske statsmenn i München i 1938. Følgene kjennervvi

-Nu som jeg nærmer meg slutten av mitt skrift som avsluttes lørdag 12.4.80, vil jeg inkludere ennu et 4. eks. som ble gitt i samme avis samme dag: i det Leserbrevet om OL isommer skriver Erik Stai bl.a. dette "Det å hevde at vi ikke skal blande saamen idrett og politikk høres besværende men savner her enhver fornuftig begrunnelse. Vi fikk et klassisk eks. på hvor riktig det er at idrett og politikk IKKE kan sees hver for seg da norsk idrettsungdom i 1940 gikk til idrettsstreik som en protest mot tyskernes okkupasjon av Norge" (dette stemmer jo ikke helt idet sommeridrett ble bedrevet som off. konkurranseidrett idet idrettsorg. først nazifisertes om høsten og det var således politiske inngrep som måtte til av intern natur før reaksjonen kom).

Derom skriver Stai så at "det var meget lett for oss å ta denne boikottavgjørelsen, som ble ganske risikabel for flere av oss. (det er vel noe overdrevet å påstå at idrettsstreikende ble forfulgt kun som sådanne?) Å boikotte OL-lekene isommer medfører ingen risiko og er en moralsk høyverdig handling."

Som jurist må jeg her resymere følgende = nettopp i Lindh's tilfelle avtaltes med gardeoffiseren høsten 1940 at han skulle bryte idrettsstreiken - som alibi - fordi det var den mest harmløse måte hvorpå han kunne beholde en viss tillid hos NS-ledelsen tross sine jødeaffærer mm., hvilket som nevnt førte til at han alt i mai 1941 forhørtes og ble truet i den anledning! Jeg forsto ham slik at han som tidl. landslagskandidat da stod ganske sterkt pga. behovet for kjente aktives deltagelse og at han da traff etslags kompromis med en da mektig NS-sjef om at han mot å delta i div. stevner i løp og ishockey skulle slippe å utsettes for de represalier som ellers rammet "sabotører."

Men da så aktør i retten, tordnet mot Lindh at hans sporting "under krigen" var en del av fiendebistanden da hadde den tiltalte vanskelig for å beherske seg: han forsøkte anturiligvis å forklare retten at aktors groteske forenkling var en kollektiv krigspropaganda som i hans tilfelle var helt malplasert, og hvordan saksforholdet i virkeligheten var og sogar hvorfor han ikke fremstillet de resp. vidner men hans argumentering hadde liten virkning - det røbet de mange tvilende spørsmål han under sin forklaring stadig ble avbrutt av. Aktør forsøkte seg til og med med følgende svindel =

Han sa omtrent dette: "Det var jo en egen efterforsker som skulle granske Deres forhold til sportsklubben og av denne har jeg hørt at De alt sommeren 1945 ble diskvalifisert av klubben pga. Deres unasjonale holdning under krigen." Dermed ville aktør mot bedre vidende antyde overfor retten at sportsklubben skulle ha foretatt en individuell vurdering av Lindhs okkupasjonsforhold - hvilket selvsagt ikke var tilfelle idet alle klubber rent kollektivt etter ordre fra idrettsledelsen ekskluderte alle NS-medl. som hadde vært medl. på ren kollektiv basis! Jeg tror at hans forsvarer der grep inn og så noe i denne retning - det mener Lindh fremgår av hans div. notater fra de mange rettsbehandlinger.

Iva jeg med dette vil frem til er at staten ved sine jurister i mange slike tilfeller som Lindhs utsatte patrioter for den rene INKVISISJON og jeg begrunner ikke at noen av dem orker å fortsette sin kamp rett overfor et folk som gjennom en til dato fortsatt krigspropaganda fortsatt urett forfølger dem og som i alle mulige forbindelse overfor alle ls.dømte avslører en mentalitet som intet har med selv den mest elementære menneskerett å gjøre.

Det er ennå mektige krefter som forsøker å forhindre at alle disse udemokratiske overgrep mot patrioter skal komme til folkets bevissthet - og pressen som stadig taler om den strenge censur og meningsterror i Sovjet den burde virkelig snart undersøke hvordan det er med meningsfriheten her: Som jeg har nevnt i dette skrift hadde jeg ifjor flere konferanser med noen konsulenter i kjente Oslo-forlag om min planlagt bok kalt MOTOPPGJÖRET og i etpar tilfeller utvist også først en viss interesse - ja jeg trodde i min naivitet sogar at jeg med et forlag som foran undertegnelsen av en kontrakt - men det visste seg at dette må ha fått kontraordre - det har nok vært litt i tvil om såpass sterkt stoff kunne serveres" alt i 1980" og har nok i den anledning foretatt visse undersøkelser utenfor forlaget og disse ble selvsagt negative og dermed utsattes projektet. Så da jeg hentet mitt manuskript på hele 400 sider så sa jeg ganske bestemt til konsulenten at etter dette tror jeg ikke at det er noe "ord." norsk forlag som utgir stoffet før år 2000 - dvs. før alle disse overbødler som nedlegger VETO er borte!

Det er jo mange år siden CC i Morgenbladet skrev at det snart var på tide at en bok fra den annen side havnet på hans arbeidsbord: men jeg tror at CC etter lesningen av dette vil innse at det er jo en umulighet at Lindh eller noen av hans lidelsesfeller åpent skulle gå ut i en bok for straks å få utslått over seg - som ville forsøke å sette dem i off. gapestokken med en hen synløs fortegnelse at de faktiske omstendigheter. De husker jo godt tonen i presse-referatene fra 1945-47 om at "denne tiltalte forsøker å foregi at han skulle ha hjulpet gode nordmenn men han ble selvsagt straks avbrutt av sommeren" - underforstått - denslags bluff skal vi ikke ha noe av i en erverdig norsk etterkrigsrett. NEI denne isfrontpresse sitter fremdeles der som en vaktpost for bödlene - helt i strid med pressens misjon - og passer på at hver av disse patrioter - om de skulle forsøke å vinne gehör - vil bli slaktet ned med ethvert middel - deres spill er jo så lett - den kan jo kun slepe ut en masse falske beskyldninger og anser seg så ganske gardert - idet de vet at offeret ikke får forsvare seg der og kun må gå rettens vei!

Atter gå rettens vei? Er det noen av leserne som tror at disse fordømte har rettstillid - det som egentlig burde være forutsetning for å leve i et endelig demokrati. NEI - disse ydet først motstand i 5 år mot okkupanten - fienden og har siden i 35 år - de av dem som orker det og ikke har helt resignert ydet motstand mot landsmenns sjofle lumpenheter og det kommer de antagelig forgjeves å gjøre så lenge de lever...

Er det noe mere som bør tilføyes i dette MOTOPPGJÖR? Og hvad er det så jeg innbiller meg å oppnå med dette skrift som sendes til lesere som for de fleste vedk. hater NS-folk på kollektiv basis? Jo jeg håber at disse vil innse hvorfor de 2% NS-veteraner må holdes utenfor deres kollektive fordømmer.

På disse siste sider försöker jeg å komme frem til en passende KONKLUSJON? Men samtidig må jeg påminne om at denne 4. og siste del isår skal gjenspeile og kommentere det som vår toneangivende presse i disse dager mener at folk bør få vite og hvordan den gjør det - også dette bør kommenteres i denne tid i hvilken det heter at vi borgere ikke bare skal motta diktat ovenifra men også forsøke å gjøre vår demokratiske medbestemmelsesrett gjellende - isår overfor denne makt som synes å ville drive oss mot en stadig mere omfattende kollektivisering på individens bekostning.

Dette og denne standardisering gis det et godt eks. på i storavisens lørdags-sjablonering: der leste vi 12.4. under båsen "I relieff" en artikkel av JOR kalt UTEN FEDRELAND: (etter å ha lest den halve siden og sett på tegningen som viser noen små felleferdige eldregamle småhus - noen store blokker og fabrikkpiper i bakgrunnen og en stor 17. mai sløyfe svevende i luften synes jeg FEDRELANDSBEGREPETS RELATIVISERING burde være en mere passende overskrift)

Påvirket av 9. april 1940-80 filosoferer JOR først om forræderi - et begrep som han tror så lysende klart for oss verdimesig - betydningsmessig sett? Så fortsetter han slik: "Forredere er de som yder fienden tjenester. I disse dager tenker vi naturligvis på alike ydet under krig." Og så understreker JOR landsforræderi-begrepets betydning, og samme gjør han med det i exil lanserte begrep LANDSVIK. (men han sier intet om hvilken stor tjeneste gamle Olava, kvinnen som var i NS fra starten i 1933 og ble stående i partiet som fortsatt medlem under okkupasjon, ydet fienden?)

Videre doserer JOR: "Forutsetningen for denne tankegang (altså om forræderi) er at vi er født i Norge og er glade i vårt fedreland, som vi er forpliktet til å forsvare mot fiender. For de fleste er dette naturlig og resp. lovgivning baseres på forpliktelsen overfor fedrelandet. MEN egentlig er dette en paradoksal tanke at vi fordi vi er født i et bestemt land - uten skyld eller egen vilje - så skal det medføre denne spesielle forpliktelse overfor dette land, noen logisk forklaring finnes ikke." Så omtaler JOR overgangen fra et bonde- til et industrisamfunn og hvordan det forandret landet og dermed ga oss et uvidet og forandret fedrebegrep: for massen som flyttet inn til byene ble rötter en stivnet klisje, mener JOR. Mange av oss er 1. generasjon i denne store folkevandringen, skriver han. Den skjedde ofte motvillig og dermed ble røttene kuttet over, fortsetter JOR, som tilføyer at i byene er det svært ofte rotløse. Men hva har dette med forræderi å gjøre, spør han så? Jo vi i dette nye samfunnet må ha ANDELIGE rötter. (det er vel ikke så forbau-sende at storavisens kulturred. har gjort denne oppdagelse). Og fortsetter JOR, derfor er det så mange unge som slutter opp om tidens ideologier, tror på en SAK og kjemper for den og jo mindre rotbundne de er desto lettere blir de loyale med saken. Og den er ofte noe annet enn fedrelandet, sier han. NB så: Jor skriver at "det problemfylte paradoks er at for disse unge ville det være forræderi å svikte saken, og at fedrelandet i forhold til den kun er en frase eller et historisk begrep. (husk at Hyggeavold som alltid 1. mai beklager seg til Lenins "geniale lære" også pleide å si: når skurken ikke vet den annen utvei blir han nasjonal). Vi ser en internasjonalisme som bryter ned landegrenser og hevder at vi alle er brødre og at nasjonalismen laver fiendskap." Jor spør at vi årene fremover vil få stadig flere slike fedreløse nordmenn derfor vil jeg anbefale ham å studere vår revol. arbeiderleders innstilling til Norge i mellomkrigstiden. Og de har selvfølgelig RETT!!! mener JOR, fordi de verdier vi har å forsvare bør være avgjørende. Han tillegger: disse protestanter spør om vårt samfunn er verd å forsvare dvs. om våre verdier er gode nok? JOR synes å beklage at ikke disse opprører står på vår side, nemlig de verdibevisstes men søker en ny identitet. Han finner det alvorlig at verdineutralitet proklameres og TRADESJON kun blir et historisk begrep. I den forbindelse nevner han norsk kulturarv og erindrer om at under krigen var det å være norsk å forsvare den.

Men dosen forklarer intet om HVORFOR så mange av våre odelbønder, som vel er det mest ritbundne nordmenn som har sittet på sine odelsgårder i 4-600 år alt i 1933 sluttet opp om NS. Som nevnt viser statistikken at det utenom byene var 71% av de på NS-valgsteder da nominerte som var gårdbrukere og skogeiere. De var ikke tilhengere av noen radikale kollektive ideer men super-individualister som mente at nettop NS da best forsvarte deres eiendomsrett. Også disse figurer idag i stort antall i strafferregistre som ls.dømte nazister tross de jo nettop var Norges mest aktive anti-nazister. Denne svindel glemmer deres etterkommere aldri og engan vil vel deres navn strykes i landsvikerlistene.

Storavisen trykte 12.4. en ny serie som kalles "Jakten på kongen" og øverst på en weekendside kan følgende overskrift leses "Beundring for kongen men AVSKY FOR TYSKERNE! (nota bene: det står ikke den dav. fienden). Dermed mener vel red. Heimar atter å ha rettet et knusende slag mot disse f.... tyskerne, så han i de første uker slipper å lave en ny hetsartikkel mot dem. Men nu spekulerer selvsagt avisen i at om noen virkelig skulle stå frem å påtale at avisen 40 år etter fornærmer vår største NATO-allierte (nu som USAs støtte er noe i det blå) på denne måten så vil den forsøke å hevde at det var da bare en omskrivning - forenkling av ordf. Sommerfeldt syn i hans "Norges krig" mere et referat enn avisens mening? Der i teksten siteres prof.s ord om at de tyske metoder vakte dyp avsky. Og for at ingen skal være i tvil om disse som bringer avisens også en like stor overskrift midt på siden om de tyske bombefly osv. I teksten tales også om tyskerne HEVN og over 1/3's side vises Elverums ruiner og flere steder gjentas at de var 41 døde.- Men synes ikke avisen at dette ble nok hevet av de allierte som ødela alle tyske byer og hvorved millioner av tyskere omkom???

Avisens avviserers en stor ny artikkelserie om denne tyskerne jakt på kongen en forfølgelse som ifølge avisensvarte fra 10.4.-7.6.40 og avisens fremhøver i randspalten introduserende at fienden hele tiden forsøkte å ta kongens liv. I t gjenstår å se hvordan avisen akter å foreta denne bevisføring??? (fiendens 1. forsøk på å ta livet av kongen osv.) Det skal bli interessant å se om avisen akter å fortsette serien i samme provoserende tone? Avisen taler i 1. del om flere tyske MORDEFORSØK på kongen så den bør være klar over at det i alle siviliserte demokratier - unntatt Norge under NS-oppgjøret - kreves at forsettet skal bevises og det bør avisen gjøre om den synes at det betyr noe å beholde et viss renome som en pålidelig avis...

I Dagbladet fortsetter historikeren Bjørnøen sin 2. artikkel om "DERFOR fikk vi 9. april." Der står innledningsvis bl.a. at "midt i febr. 1940 hadde de allierte klare planer om å sende soldater via Narvik til de svenske malmgruber for å spreng dem i luften! Og ca. 100.000 mann skule gå inn i Sverige over Trondhjem, samtidig som mindre styrker skule ta Bergen og Stavanger. Alt dette skule skje under dekke av "hjelp" til Finland. Men den utvidete krigsarena ble forpurret forbi svenskene truet med 1 ripe opp hele jernbanelinjen og begge land motsatte seg presset. Og de allierte behøvde Narvik-banen Bj.Bj. forteller at de allierte unnlot å orientere nordmennene om at de alt før 28.5.40 hadde besluttet å oppgi området - bl.a. fordi vi hele tiden av dem ble betraktet som "upålitelige allierte". Ingen kunne gjennskue våre allierte dengang - så det er det meningsløst nu å hevde - tilføyer Bjørnøen.

NB: Men så kommer Bj. med en oppsiktsvekkende påstand: "En ny-vurdering av årsskjeden til 9. april 1940 berør ikke debatten om skyld og ansvar i landsvikoppgjøret"??? Men dermed rüber han jo nettop at han som god jussing synes det er best å hevde det så disse fff. landsvikerne ikke atter forsøker å undergrave vårt prektige NS-oppgjør. Ja slik har dette nu pågått i årtier og slik vil det nok fortsette sålenge de som har ansvaret for denne gigantiske lenazifiserings-prosess" er i live! STATUS QUO mårråde - det er og blir deres parole uansett hvormange nye fakta om Norges innblanding i den 2. verdenskrig dukker opp i endelig åpnede krigsarkiv. Men der må nu tilføyes =

I Norge finnes det ennu masse hemmelige dokumenter som bl.a. forsker Sverre Hartmann etterlyser: enhver som vil vite mere om 1940 bør lese hans bok NYTT LYS PÅ 1940 hvor der avsløres meget om militært samarbeide med fienden som exilregjeringen helst ikke burde få kjennskap til osv. osv. osv. Når skal disse bli tilgjengelige disse ennu hemmeligholde kilder - er det så at Norge vil vente hele 60 seksti år til år 2000 med å publisere dem???

Dette er siste side i mitt sammendrag av min 400 siders bok. Desværre blir det ikke tid til å kommentere den samtale Dagbladets medarbeider H.F. Dahl samme 12.4.80 hadde med prof. Skodvin som i tittelen kalles "9. april personlig" Kun dette glimt: prof. Skodvin forsvare seg overfor Dahl slik: "Har jo noen gang sagt noe usaklig og uhøvisk(!!!) om NS og kom med konkrete punkter og ikke løse påstander - løse mistanker. Jeg ble forresten rent pers. veldig skuffet da Hanno Kvanmo (tidl. NSUF nu SV) ble gjenvalgt til Stortinget. Om hun ikke var blitt det så ville jeg nemlig skrevet en art. med hilsen til henne om at nu er krigen slutt. I 1945 sa riksadv. at krigen mot NS fortsetter. Mitt slutord er: forsøk å se de 2% NS-veteraner som patriotiske nordmenn Det var de og det har jeg forsøkt å bevise... h.r.adv. E.Lindenskiold.

Arb.bladet 8.4.40 = Forsvarsmin. Utdrag =

"Freden må forsvares" Forskjellen mellom tiden før 9.4.40 og 1980 er at idag står et samlet folk bak forsvaret. Over 80% nordmenn støtter NATO. Vi vil ej stå utenfor en ny storkrig, det er også en erfaring vi høstet for 40 år siden, som en følge derav erkjenner vi at selv om vi selv må forsvare Norge vil vi i en ev. konflikt ha felles interesser med våre allierte og de med oss! (NATO)

Avisen bringer denne uke en artikkelserie, basert på div. dagboksnotater fra våren 1940, forfattet av Per Brafland. 1. del heter = "Ble virkeligheten snakket ihjel?" og konkluderer med følg. utdrag fra U.U. av 1945 - "Orsakene var nok bl.a. at vi i den grad levet oss inn i neutralitetspolitikken at vi trodde at å følge dens prinsipper var et vern mot angrep. Vi trodde at Tyskland først ville avvente Norges reaksjon på den britiske mineutlegging av 8.4.40 -

I Morgenbladets leder 8.4.80 kalt "Den viktigste lærdom" sammenlignes nazismen med kommunismen: begge baseres på terror! Vi lar oss aldri påny tvinge inn i et totalitært system! Vi merer at 9. april kan minne oss om hvilken risiko et lite folk løper ved ikke å holde sitt militære og mentale forsvær i orden: Viktigere enn å gi hverandre eller andre skylden for at vi ble okkupert i 1940 er den evige lærdom som ble oss så grundig innpodet i de 5 år som fulgte= våre politiske system er så så menneskefiendtlige og så ydmykende at frie mennesker aldri kan avfinne seg med dem. - I samme nr gjengir Morgenbladet et intervju med forsvarsmin., hvor hans uttalelse: "Langt frem til forhåndslagring" (av NATO-våpen) brukes som overskrift: Det kan nemlig ta tid før forhandlinger derom kommer igang mellom Norge og USA mm.-

Aftenposten har 8.4.40 3 hele TEMA sider om "Norges skjebnetime", en kronikk kalt "Mobilisering" av Svenn Hartmann samt intervjuer med 7 som tilhører dagens ledersjikt.

1/ Willoch (h) mener at om vi hadde vært bedre forberedt dengang så kunne vi forhindre angrepet. W. hevder at om historien derom skal gi oss en lærdom må den nekte å redogjøre for låde det vi kan være stolte av og, de feil som vi også kan lære av -

2/ Forsvarsjefen sier at krigen samlet oss til en nasjon: de politiske skillelinjer i 1930 årene var skarpe men vi kom ut av krigen med en fellesfølelse på tvers av alt som tidl. skilte? (men har H. da intet hørt om NS-oppgjøret med 93.000 siktede og 53.000 direkte ls.dømte + 15.000 ektefeller?) H. sier dog at forsvaret 1940 sviktet på avgjørende punkter?

3/ rektor Waaler sa = "Vi var totalt uforberedt"!!! W. var 15 år i 1940 - Han forklarer hvorfor vi "etter krigen" avtjente verneplikten med glede-! (ja det var nok færre mil.nekter enn før 9/4-40) Han er takknemmelig overfor de eldre som dengang forsvarte Norge -

4/ Statsmin. som i 1940 var 12 år gammel, gråt da faren dro ut i krigen: "Far snakket om befal som nektet å ta imot dem som kom for å slåss og som nektet å gi dem våpen"!!! krig og okkupasjon preger minst 2 generasjoners holdning og tenkning. N. er glad for at 9. april-komplekset ikke slo ut i intoleranse og hat??? Fred? Et nytt 9. april synes mindre aktuelt enn tidligere men kan ikke utelukkes. -

5/ Stortingspresidenten = "NATO livsviktigere nu enn etter krigen"

En ny dansk bok om Knut Hamsun. Orker vi mer, etter Thorkild Hansen? Vi blir nok nødt til det. Lektor, cand. phil. Anna Sofie Hansen har utført analysearbeidet sitt samtidig med Thorkild Hansen uten å kjenne til planene hans. Og det er ikke hennes skyld at de 75 sidene først er kommet på trykk nå. Tittelen er "Hamsun og publikum", og Berlingske Forlag kunngjør fornøyd på omslaget at den vil sette nytt liv i Hamsundebatten.

La oss se hvor langt påstandene holder. Anne Sofie Hansen tilbyr en forklaring på Hamsuns nazisme. Det nytter ikke å dele ham opp i to, kunstneren og politikeren, for å skaffe seg et alibi for å kunne la seg fascinere. Før eller siden er vi nødt til å få et helhetssyn på mannen, og vi behøver ikke å vente til om hundre år når allting er glemt.

ISOLERT

Hamsuns nazisme var et resultat av hans eget trauma, sier Anna Sofie Hansen. Han var et isolert menneske hele sitt liv, men behøvde kontakt for å få inspirasjon. Inspirasjonen var en "vidunderlig himmelens gjerning", det høyest attrådte, hans eneste liv.

For å få inspirasjonen var Hamsun nødt til å stole på sin intuisjon i stedet for sin fornuft. Han måtte isolere seg fra det borgerlige hverdagsliv og bevisst dyrke det ubeviste. Da inspirasjonen holdt opp med å komme av seg selv, måtte han tvinge den fram, og her fant han snart fram til et effektivt middel - provokasjon. Han gjorde et heftig utfall mot omverdenen, utløste med sin intuitive sans en reaksjonsrekke han ikke på forhånd hadde gjennomtenkt, og satte seg så og ventet på det tilbakeslag som kunne gi ham inspirasjon.

- Provokasjonen markerer egentlig Hamsuns jakt på inspirasjonen og må derved anses for et bevisst forsøk på å trekke gnister til nyakkumulering, skriver Anna Sofie Hansen. Derfor har vel hans provokasjoner karakter av maner. De representerer hasardinnsatsen. Ved siden av står dikteren og ser etter om det kommer gevinst.

Og seinere: - Hamsuns pronazistiske manifest kan således endelig anskues som hovedprovokasjonen. Den nå gamle dikters groteske forsøk på å kontakte omverdenen for enda en gang å trekke gnister til hjelp til fortsatt "liv". Det var givet ingen tilfeldighet, men tvert imot en konsekvens av Hamsuns intuitive synsmåte, hvor anstrengt den enn kan forekomme...

SLUTTBEDRIFTEN

Selv Hamsuns veldige sluttbedrift "På gjengrodd stier" var et resultat av denne produksjonsprosessen. Det gikk 13 år fra "Ringens sluttet" i 1936 til det sjokkerende forsvarsskrift som tilintetgjorde psykiaterens påstand om de varig svekkete sjelsevner. Men det var ikke bare et forsvarsskrift: - Uten at man vel egentlig kan tale om at en dikterisk kilde er sprunget hos ham igjen, så konstaterer han dog med ikke ringe velbehag at han er i stand til å "legge varsomme ord", skriver Anna Sofie Hansen. - Det er givet at de nye omstendigheter som har frigjort ham fra borgerlige bindinger som familie og jordegods på en måte virker fruktbar på den skapende evne, som således igjen stimulerer til å oppta omverdenen og forme et nytt liv i diktning. Altså den gamle metode enda en gang...

Det er en totalforklaring den danske cand. gir. Hun har den fordel framfor de tidligere Hamsunanalytikere at hun er født i 1942 og derfor ikke selv er belastet med det trauma som Hamsuns samtidige opplevde, forvirringen over at den forgudete nasjonale skald sviktet i nasjonens avgjørende kamp. Men kan elskere av Hamsuns verker godta hennes utlegging? Kan Thorkild Hansen, etter at han har brukt tre hele bind til å refse nordmennene for deres behandling av Hamsun, være fornøyd med at hele forfatterens nazitrip og det etterfølgende pinlige rettsoppgjør blir redusert til et mer eller mindre bevisst ledd i Knut Hamsuns litterære skapelsesprosess?

Generalmajorens underlige argumenter: (Aftenposten 14.4.80) Bj.Björnsen

Han er oppbragt over at jeg arbeider med en bok om Narvik, og leverer noen underlige argumenter for at jeg bør la være det: At jeg ikke skulle ha hørt om "contingency planning", at jeg vil skille mellom skyld og uskyld og at jeg ikke har noen anelse om den tyske ubåtflate. Det nytter vel ikke at jeg tar opp en diskusjon om slikt. Men så kommer det underligste =

At dr. Scharffenberg med utgangspunkt i fragmentisert materiale skew en serie med avisartikler ca. 1950 om forspillet til 9. april 1940 som etterfulgtes av en interessant debatt i Morgenbladet. Dermed skulle alt være sagt? Men dengang dreide det seg om hypoteser. Nu kan vi gå til åpne arkiver og berette løpende. Men TV leverte 9.4.80 en sørgelig amputert versjon, men den går jeg ut fra et generalmajoren aksepterte, selvom de viktigste forhold forble unevnt. Jeg vil altså bruke det samme materiale i en annen form og mere fullstendig. Men generalmajoren åener på forhånd å vite hensikt og vite finurlige motiver? Bortsett fra at en ev. diskusjon burde utstå til resultatet foreligger så kan jeg ut videre betroe ham mine hensikter som er svært enkle: de er å finne facts og formidle facts om vesentlige emner som hittil er ufullstendig belyst og det er en profesjonell utfordring for meg som journalist. Jeg akter å prøve det uten sidehensyn så langt jeg kan - ikke mere - ikke mindre, fordi det er mitt fag. På det område tar jeg ikke imot råd fra generaler like lite som jeg antar at generalmajoren vil ha råd fra meg om hvilke kanoner vi bør anskaffe... (et fotografi av Björn Björnsen, som svarer på generalmajorens angrep på B.B. "underlige" krig i samme avis 9.4.80 hvor offiseren henviste til en fransk bok om felttoget i Norge av J. Mordal som Arbeiderbladet omtalte 20.7.51. - hvor det stoff analyseres som BB nu lanseres som nytt. Offiseren påtalte BBs historiske metode som lite betryggende, og var også irritert over at BB i sin tidl. bok hadde konsentrert seg om dagen 9.4.40 og at BB vover å påstå at Q. ble skutt på feil premisser. fordi det var ikke Q.s besøk i Berlin før 9.4.40 som fikk Hitler til å angripe Norge - hvortil offiseren svarte: MEN HVEM i all verden anfører noe slikt!!! (men dette det inngikk jo i de fleste i de fleste aktørers angrep på NS-medl.) BB talte om britenes 60 møter i månedene før 9.4.40 og om gigantprosjektet med de 150.000 soldater - ja BB alår om seg med disse endelig frigitte dokumenter fra de engelske krigsarkiv og pretenderer å frembringe nytt og hit-til ukjent stoff. Har ikke lest dr. Scharffbergs artikler i 1945? "Dommeren" BB finner at England er skurken i dramaet og at Hitler handlet i selvforsvar. "Da verden for en krigshistorie slutter sitt angrep på BB som vover å forsøke å røkke ved de i sin tid for all fremtid vedtalle dogmer - og det er noe som hittil har vakt isfrontens vrede...)

Det har vært reist mange former for kritikk av befalets innsats i "lynkrigen" i 1940. Såvel stabsoffiserer, sjefer for større forband og helt ned til den nybakte sersjanten har fått høre nedsettende ting om innsatsvilje og manglende lederegenskaper. Selvsagt kunne man ikke vente at alle skulle opptre som opptre som profesjonelle krigere sett på bakgrunn av den utdannelse, mangel på psykisk motivering og det nesten umenneskelige krav til improvisasjon dette urutinerte befalkorpset ble stillet overfor. Vi har hørt uttrykk som "Fenrikkkrigen". Det er for såvidt riktig at fenriker og sersjanter ofte syntes mest i billedet. Mobiliseringen kom jo nærmest i persjoner fra HOK og sammenraskede avdelinger med tilfeldige befalingsmenn praktiserte et elastisk forsvar etter beste evne. Et typisk eksempel på sammenrasket avdeling som ikke viste elastisitet i det hele tatt, men som tvert imot stoppet den angriperen part totalt var de avdelinger som på Midtskogen muliggjorde at vår Konge og regjering fikk tid til å summe seg.

En av våre interesserte lesere har gjort endel tallberegninger. Han var forøvrig med i samme trefninger og opplyser at en tredjedel av disse styrkene bestod av befal. Også høyere stabsoffiserer og andre gjorde her et ypperlig og støttende organisasjons- og stabsarbeide. Det falt ialt norske soldater svarende til en vanlig bataljons styrke. Av disse var det 7,82 prosent befalingsmenn og av disse igjen var 13 prosent sersjanter. Når man tenker på Finlandskrigen i 1939 hvor det falt en befalingsmann for hver sekstende menig soldat, og her gikk det ennu varmere for seg, så ligger de norske tall meget godt an.

Disse tørre tall viser klart at det norske befalet stort sett har kjemper godt og lite klanderverdige. Vi skulle tro at det er de enkelte uttalte tilfeller som her som ellers har virket som en klamp om foten på befalskorpset vårt. RWS